

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **J.A.K. Kralice, z.s. IČO: 60460598,**
se sídlem Jinošovská 40, Kralice nad Oslavou,
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Černohousem,
se sídlem Lublaňská 398, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2020, č. j. 031722/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „stavební úřad“), ze dne 22. 5. 2019, č. j. MUCE 33184/2019 OSU (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Stavební úřad svým rozhodnutím na základě žádosti společnosti CTPark Prague West, spol. s r.o. (dále jen „stavebník“) rozhodl o povolení stavby C. C. na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X, X, X a X v katastrálním území C. u P. (dále jen „stavba“).
2. Žalobce uvádí, že je zapsaným spolkem, jehož hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Stavba byla povolena ve Středočeském kraji, který je nejvíce poškozen

suburbanizací (a s ní souvisejícími negativními dopady na životní prostředí) a záborem volné krajiny pro stavby průmyslových hal a logistických center jako v tomto případě. Namítl, že stavební úřad usnesením o neúčasti rozhodl, že žalobce není účastníkem společného řízení a žalobce tudíž nemohl jako účastník podat odvolání ve věci samé (proti společnému povolení, které bylo následně vydáno) neboť v době vydání povolení stavby nebyl účastníkem. Neměl tedy práva účastníka řízení jako např. právo nahlížet do spisu a seznámit se s veškerými podklady pro vydání rozhodnutí. Ustanovení § 28 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dává účastníkovi, jemuž bylo odvolacím orgánem vyhověno (tj. o němž bylo v odvolacím řízení rozhodnuto, že je účastníkem řízení ve věci samé), možnost podat zmeškané odvolání do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání. Žalobci bylo rozhodnutí o odvolání doručeno dne 7. 10. 2019. Dne 16. 10. 2019 podal žalobce odvolání proti společnému povolení. To doplnil poté co se (jeho právní zástupce) seznámili se spisem. K tomuto doplnění jim stavební úřad poskytl přiměřenou lhůtu. V rámci této lhůty žalobce podal i doplnění svého odvolání. Žalobce tedy podal odvolání jako účastník řízení v následně po doručení usnesení žalovaného o tom, že je účastníkem řízení a učinil tak v zákonné patnáctidenní lhůtě pro učinění zmeškaných úkonů. Rovněž namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož se žalovaný zabýval včasností odvolání toliko z hlediska § 83 správního řádu, a nikoli z hlediska § 28 odst. 2 správního řádu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že situace podle § 28 odst. 2 správního řádu v tomto řízení nenastala. Dotčená veřejnost bez ohledu na její účastenství nebo neúčastenství v řízení před stavebním úřadem byla oprávněna podat odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu v zákonné lhůtě ode dne doručení rozhodnutí veřejnou vyhláškou přímo ze zákona [§ 3 písm. i) bod 2 zákona č. 100/2000 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)], a na tuto skutečnost byla v oznámení přímo upozorněna. Žalovaný je proto názoru, že toto ustanovení, pokud jde o oprávnění podat odvolání, je ustanovením speciálním a má přednost před § 28 odst. 2 správního řádu. Žalobci nic nebránilo v tom, aby podal (bez ohledu na rozhodnutí o účastenství) odvolání včas, protože mu zákon dával právo podat odvolání i v tom případě, že nebyl v rámci řízení před stavebním úřadem jeho účastníkem.

Skutková zjištění

4. Stavební úřad dne 24. 3. 2019 vyvěsil na elektronické úřední desce oznámení ze dne 22. 3. 2019 o navazujícím řízení (ve smyslu § 9b zákona o posuzování vlivů na životní prostředí) — řízení o změně územního rozhodnutí a vydání stavebního povolení (dále jen „společné řízení“) pro stavbu. Žalobce podáním ze dne 23. 4. 2019 oznámil svou účast v tomto řízení.
5. Stavební úřad dne 9. 5. 2019 usnesením č. j. MUCE 30214/2019 OSU rozhodl, že žalobce není účastníkem navazujícího společného řízení, neboť se do řízení přihlásil opožděně (dále jen „usnesení o neúčasti“). Usnesení o neúčasti bylo žalobci doručeno dne 20. 5. 2019.
6. Dne 22. 5. 2019 vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí.

7. Žalobce podal dne 4. 6. 2019 odvolání proti usnesení o neúčasti. Dne 24. 9. 2019 žalovaný rozhodl o odvolání žalobce tak, že usnesení o neúčasti zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 7. 10. 2019.
8. Dne 16. 10. 2019 podal žalobce odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Dne 24. 2. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětné společné řízení bylo vedeno jako navazující řízení k záměru, který podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, považuje se toto řízení vždy za řízení s velkým počtem účastníků řízení podle správního řádu, rozhodnutí je tedy doručován postupem podle § 25 správního řádu veřejnou vyhláškou. Rozhodnutí bylo vyvěšeno dne 7. 6. 2019 a sejmuto dne 24. 6. 2019. Žalobce mohl podat odvolání nejpozději do 9. 7. 2019, což neučinil.

Posouzení žalobních bodů

9. Spornou otázkou mezi účastníky je, v jaké lhůtě měl žalobce možnost podat odvolání, respektive zda se na žalobce v projednávané věci vztahuje § 28 odst. 2 správního řádu, či nikoliv.
10. Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
11. Podle § 28 odst. 2 správního řádu jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit, je oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání; ustanovení § 41 odst. 6 věty druhé platí obdobně.
12. Podle § 3 písm. i) bod 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí se dotčenou veřejností rozumí právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob.
13. Podle § 9b odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí navazující řízení se vždy považuje za řízení s velkým počtem účastníků podle správního řádu.
14. Podle § 144 odst. 6 správního řádu v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.

15. Podle § 9c odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení může podat také dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2, a to i v případě, že nebyla účastníkem řízení v prvním stupni.
16. Ustanovení § 28 odst. 2 správního řádu představuje pojistku pro situace, kdy je účastníkovi v důsledku chybného posouzení jeho účastenství upřena možnost učinit procesní úkon. Takovým úkonem může být mimo jiné podání odvolání. Pokud by totiž účastník ve standardním správním řízení podal odvolání v době, kdy o jeho účastenství odvolací orgán doposud nerozhodl, bylo by jeho odvolání zamítnuto jako nepřipustné. Pokud by však vyčkával, zmeškal by lhůtu dle § 83 odst. 1 správního řádu a jeho odvolání by bylo zamítnuto jako opožděné. Ustanovení § 28 odst. 2 tento problém řeší tím, že dává účastníkovi, jemuž bylo na prvním stupni účastenství chybně odepřeno, novou lhůtu k podání odvolání. Podmínkou pro aplikaci tohoto ustanovení však je vždy právní nemožnost podat odvolání, kterým by se odvolací orgán musel meritorně zabývat.
17. Z výše uvedeného je patrné, že ve standardním správním řízení by argumentace žalobce byla důvodná. V projednávané věci je však situace odlišná, a to v důsledku specifické povahy správního řízení jako řízení navazujícího ve smyslu § 9b zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Podle § 9c odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí má proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení možnost podat odvolání nejen účastník takového řízení, ale rovněž i dotčená veřejnost ve smyslu § 3 písm. i) bod 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, přičemž zákon výslovně uvádí, že dotčená veřejnost má právo podat odvolání bez ohledu na to, zda je či není účastníkem řízení. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce je dotčenou veřejností ve smyslu § 3 písm. i) bod 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí mu tedy přiznával právo (bez ohledu na otázku účastenství) podat proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání. Žalobce argumentoval, že bez možnosti nahlédnout do spisu jako účastník je jeho možnost podat kvalifikované odvolání podstatně omezena. Tak tomu však není. Praktické postavení žalobce totiž nebylo nepřiznáním účastenství nijak dotčeno. Právo nahlížet do spisu (resp. seznámit se s podklady rozhodnutí) i právo uplatnit připomínky, s nimiž se správní orgán je povinen vypořádat, má v navazujících řízeních nejen účastník, ale i veřejnost (srovnej § 9c odst. 1 a 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí ve spojení s oznámením o zahájení navazujícího řízení). Pokud pak jde o doručení prvostupňového rozhodnutí, pak ani zde není účastník nijak zvýhodněn, jelikož se doručuje veřejnou vyhláškou. Dotčená veřejnost, která nebyla účastníkem v řízení na prvním stupni (nebo které bylo účastenství chybně odepřeno), tak má stejnou možnost podat kvalifikované odvolání jako účastníci řízení. Shodné postavení jako účastník má dotčená veřejnost i pokud jde o možnost soudní ochrany, jelikož zákon o posuzování vlivů na životní prostředí v § 9d odst. 1 finguje existenci práv, na kterých by dotčená veřejnost mohla být zkrácena, čímž její žalobu řadí do režimu § 65 odst. 1 s. ř. s. K tomu soud pro úplnost dodává, že v obdobném postavení jako žalobkyně byl i spolek MOTOLSKÝ ORDOVIK Z. S. (zastoupený týměž zástupcem jako žalobkyně). I tomuto spolku bylo chybně upřeno účastenství, nicméně současně s oznámením své účasti v řízení podal i věcné připomínky ke stavebnímu závěru, které byly v napadeném rozhodnutí

vypořádány, což jen ilustruje skutečnost, že i v takové situaci lze podat připomínky, které musí být vypořádány v souladu s § 9b a 9c zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

18. Soud tak činí dílčí závěr, že § 28 odst. 2 správního řádu nelze v projednávané věci aplikovat na odvolání žalobce, který je dotčenou veřejností ve smyslu § 3 písm. i) bod 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Žalobce měl totiž dle § 9c odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí možnost podat plnohodnotné odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení bez ohledu na své účastenství, a tedy bez ohledu na rozhodnutí podle § 28 odst. 1 správního řádu. Pro úplnost soud dodává, že tato argumentace nemůže být pro žalobce překvapivou, jelikož již v usnesení o neúčasti stavební úřad výslovně uvedl, že žalobce splňuje podmínky být dotčenou veřejností a má tak právo podat proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání v souladu s § 9c odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.
19. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že odvolání žalobce nebylo podáno včas. Prvoinstanční rozhodnutí bylo oznámeno veřejnou vyhláškou (v souladu s § 9b odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a § 144 odst. 6 správního řádu). Rozhodnutí bylo vyvěšeno dne 7. 6. 2019 a sejmuto dne 24. 6. 2019. Žalobce tak mohl podat odvolání nejpozději do 9. 7. 2019, což neučinil. Žalovaný tedy postupoval správně, pokud odvolání žalobce pro opožděnost zamítl. Pro úplnost soud dodává, že napadené rozhodnutí nelze pokládat za nepřezkoumatelné jen proto, že se žalovaný výslovně nezabýval aplikovatelností § 28 odst. 2 správního řádu. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný pokládal za rozhodné ustanovení § 83 správního řádu a *implicite* tak aplikaci § 28 odst. 2 správního řádu odmítl. Jakkoliv by jistě bylo optimální, pokud by se žalovaný s aplikovatelností tohoto ustanovení vypořádal výslovně, ze shora uvedených důvodů je jeho závěr správný a ke zrušení jeho rozhodnutí proto není důvod. Pro úplnost soud znovu zdůrazňuje, že žalobce byl o možnosti podat odvolání bez ohledu na otázku účastenství stavebním úřadem výslovně upozorněn.
20. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. června 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu